

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2025

Vragen van de leden **Wolbert** en **Oosenbrug** (beiden PvdA) aan de Ministers van Veiligheid en Justitie en van Economische Zaken over *de mobiele bereikbaarheid van 112 in het grensgebied* (ingezonden 7 april 2014).

Antwoord van Minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie), mede namens de Minister van Economische Zaken (ontvangen 20 mei 2014). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 1886.

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het bericht «Burgemeesters: 112 moet altijd bereikbaar zijn»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat er in de grensregio's problemen zijn met de bereikbaarheid van 112 bij het gebruik van een mobiele telefoon? Zo ja, heeft u inzicht in de gebieden waar deze dekkingsproblemen zich voordoen? Zo nee, hoe weet u zeker dat de bereikbaarheid van 112 goed verloopt?

Antwoord 2

Zoals ik ook heb aangegeven in de antwoorden op vragen van de leden Geurts, Van Toorenborg, Agnes Mulder en Omtzigt van 3 april jl. (kenmerk 2014Z06076), bereiken mij de laatste tijd signalen en brieven over mobiele dekking in met name de grensregio's.

In welke gebiedsdelen de dekkingsproblematiek precies speelt is op dit moment niet bekend. Het Ministerie van Economische Zaken doet onderzoek naar de reikwijdte van de mobiele dekking. De uitkomsten worden zodra ze bekend zijn met uw Kamer gedeeld.

Vraag 3

Klopt het dat mobiele telefoons gebruik maken van elk beschikbaar mobiel netwerk als het alarmnummer gebeld wordt, ongeacht of het binnenlands of buitenlands is? Zo ja, hoe gaan buitenlandse alarmcentrales om met telefoontjes van melders die zich niet op hun grondgebied bevinden?

¹ RTL nieuws, 1 april 2014

Antwoord 3

Ja dat klopt. In Nederland zijn afspraken gemaakt over het onderling overnemen van 112-noodoproepen door de providers. Wanneer een mobiele telefoon zich buiten bereik van het eigen netwerk bevindt, zal bij een 112-oproep daarom automatisch één van de andere beschikbare netwerken gebruikt worden.

Wanneer een burger in het grensgebied belt vanaf het Nederlands grondgebied, maar via een buitenlands netwerk terecht komt bij een Belgische of Duitse alarmcentrale, dan wordt deze burger direct doorverbonden met de juiste meldkamer in Nederland. Hierover zijn afspraken gemaakt tussen de meldkamers in de grensregio's.

Vraag 4 en 5

Deelt u de mening dat er sprake moet zijn van een 100% dekking van het mobiele netwerk? Zo ja, wat zijn de problemen om deze dekking in grensgebieden te realiseren en welke oplossingen worden daarvoor gezocht? Zo nee, hoe wilt u de veiligheid van bewoners in de grensregio's dan garanderen? Welke eisen worden er gesteld aan de dekking van mobiele netwerken, zowel voor commercieel gebruik als voor dekking bij het bereik van het alarmnummer? Hoe wordt er gecontroleerd of deze dekking ook gerealiseerd wordt en blijft?

Antwoord 4 en 5

Hoewel Nederland internationaal gezien een mobiel netwerk met een zeer hoge dekkinggraad heeft, is een 100% dekkend mobiel netwerk in Nederland, net als in andere landen, niet realiseerbaar. Er zullen altijd plekken zijn waar men niet kan bellen met een mobiele telefoon, zoals in bosrijk gebied of in parkeerkelders. Ook zijn weersomstandigheden van invloed op de dekking. Daarnaast kunnen antennemasten niet zomaar overal worden bijgeplaatst. In de grensregio's speelt bovendien, anders dan in de andere regio's, dat er afspraken zijn gemaakt met buurlanden over de maximale sterktes van de signalen van de netwerken. Dit is noodzakelijk om verstoringen van elkaars netwerken te voorkomen. Deze afstemming kan gevolgen hebben voor de mobiele dekking in bepaalde gebieden.

In de huidige frequentievergunningen die gelden tot 2030 zijn géén dekkingseisen opgenomen. Dekkingseisen passen niet in een beleid dat toetreding van nieuwkomers stimuleert. Conform de wens van uw Kamer is het beleid er op gericht om toetreders toegang te geven tot de telecommunicatiemarkt. Dit staat eveneens in de Nota Frequentiebeleid (Tweede Kamer, vergaderjaar 2005–2006, 24 095, nr. 188.), de strategische nota mobiele communicatie (Tweede Kamer, vergaderjaar 2010–2011, 24 095, Nr 264) en past binnen het Europese regelgevend en beleidskader.

Vraag 6 en 7

Op welke wijze worden bewoners van regio's met een onbetrouwbare mobiele dekking voorgelicht over het belang van het handhaven van vaste lijnen? Is bekend hoeveel bewoners in deze gebieden geen gebruik meer maken van een vaste lijn?

Deelt u de mening dat in de dunbevolkte grensregio's slechtere bereikbaarheid en langere aanrijtijden van hulpdiensten voor een stapeling van risico's zorgen? Zo ja, welke maatregelen gaat u nemen om deze stapeling tegen te gaan?

Antwoord 6 en 7

Als een burger 112 onverhoopt niet kan bereiken door middel van de mobiele telefoon, zijn er voor burgers verschillende manieren om de hulpverleningsdiensten toch te bereiken. Bewoners in dergelijke gebieden beveel ik aan om als er geen enkele mobiele dekking is in noodsituaties met een vaste lijn 112 te bellen.

Het handelingsperspectief voor burgers als zij 112 mobiel niet kunnen bereiken wordt structureel gecommuniceerd op de website van de rijksoverheid, van de verschillende hulpverleningsdiensten en door veiligheidsregio's. Zoals ik ook heb aangegeven in de eerder aangehaalde antwoorden op vragen van de leden Geurts, Van Toorenburg, Agnes Mulder en Omtzigt van 3 april jl., heeft het communicatie van het handelingsperspectief voor burgers mijn blijvende aandacht.

Toelichting:

deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen van de leden Geurts, Van Toorenburg, Agnes Mulder en Omtzigt (allen CDA), ingezonden 3 april 2014 (vraagnummer 2014Z06076)